

Előfizetési árak:

Egy évre . . . . . 4 forint.
Fél évre . . . . . 2 forint.
Negyed évre . . . . . 1 forint.

Szerkesztőség:

Kurcaparti-utca 31. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények és az előfizetési pénzek is küldendők.

SZENTESI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

Hirdetésekre nézve

a lap egy oldala 18 helyre van beosztva
Egy hely ára 90 kr. Bélyegdíj minden beiktatástól külön 30 kr.
Hirdetések Stark Nándor könyvkereskedésében is felvetetnek.

Nyiltér-ben

minden egyes sor közlése 30 kr.
Bérmentellen levelek csak ismert kezektől fogadtatnak el.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Megjelen hetenként háromszor:
vasárnap, kedden és pénteken reggel.
Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
SIMA FERENC.

Előfizetések elfogadtatnak helyben:
Stark Nándor és Dezső Sándor könyvkereskedésében.
Ugyanitt egyes számok is kaphatók.

Szentés, 1888. szept. 12.

Lapunk egyik közelebbi számában közöltük, hogy a kormány rendeletet adott ki a törvényhatóságokhoz, a tűzrendészet érdekében. Hogy mikor fog a belügyministeriumnak ezen üdvös célzata érvényre emelkedni, azt nem tudjuk; de az e hét folytán városunkban támadt tüzesetek szükségessé teszik, hogy tűzrendőri kérdésünkkel komolyan foglalkozunk, s az illetékes hatóság figyelmét a mai, tűzbiztonsági szempontból tarthatlan rendőri helyzet gyors javítására felhívjuk.

Aki figyelemmel kíséri nálunk a tüzesetek számát s az időt, hogy évenként mely évszakra esik a legtöbb tűz, az tudja, hogy városunkban augusztus és szeptember hónapban több tüzeset fordul elő, mint az egész évben. — S mivel ez éppen nem véletlenség dolga, hanem onnan ered, hogy ekkor hordják be a városba a télire való szalmát és takarmányt, melynek kezelésénél éppen nincs valami nagy óvatosság, annál fogva a tűzbiztonság érdekében a hatóságnak mindent meg kellene tenni, hogy a takarmány- és szalmabehordás lehetőleg korlátozottság és a kezelésnél a legnagyobb óvatossággal történjék. S kérjük, hogy ma van-e erre a rendőrségnek különös gondja? Nincs. Annyi szalmát, takarmányt hord be udvarába, kertjébe mindenki, amennyit akar, s úgy helyezi el mindenki, amint neki tetszik.

E héten két napon három tüzeset fordult elő; kettő polyvás kamrában ütött ki, egy pedig egy szénaboglyát hamvasztott el. Az utóbbinál a boglya behegyezésekor ütött ki a tűz, tehát mondhatni, az összerakás alatt. Ez semmiesetre sem támadt másként, minthogy a boglyát rakók egész könnyelműséggel pipálgattak a hordás és összerakás közben. Szerencsére népünk páratlan erélyt és ügyességet szokott kifejteni a tűzoltás körül, s a támadó tüzek nálunk rendszeren lokalizáltak s ezzel eleje van véve a nagyobb szerencsétlenségnek. S így, mert az utóbbi években mindig sikerült az ily könnyelműség-szülte tüzeket elnyomni, rendszeren napirendre tér felettök a közönség is, a hatóság is.

Ez azonban nincs rendjén. Mi a tűzrendészetet nem abban látjuk kifejtve és megoldva, hogy tűzoltó társulataink legyenek, s ezek fel legyenek szerelve a tűzoltáshoz szükséges eszközökkel, hogy így a támadó tüzek egy, rendszeresen oktatótt s gyakorlott tűzoltó csapat által azonnal elnyomassanak, hanem első és legelsőnek tartjuk egy város tűzbiztonsága szempontjából azt, hogy a tüzesetek támadását előidéző okok megszüntetessenek. Ez az első, ez a fő.

S e tekintetben a tűzrendészet, illetve nálunk a rendőrhatalóság első és fő feladata az volna, hogy a felesleges szalma és takarmány beszállítást megakadályozza s a legszigorubb bírságot rója ki azokra, kik a rakott szekér tetejében egész kávéházi nyugalommal pipálgatnak. — Tessék csak e tekintetben szigoruan eljárni s mindjárt kevesebbszer halljuk a harangok vészjelző kongását.

De eltekintve minden tűzbiztonsági szem-

ponttól, egy városban csak nem lehet megtűrni, hogy a kertek és udvarok széna s szalmaboglyák és kazalokkal legyenek tele rakva? Ez ellen a tisztaság és közrend is tiltakozik. Ott vannak a rakodó kertek, tessék a boglyákat ott állítani be. Ez a rendje, s nem az, amit ma városunkban tapasztalunk.

Tehát úgy tűzbiztonsági, mint közrendészeti szempontból gyors és erélyes eljárásra hívjuk fel rendőrhatalóságunk figyelmét!

A csongrádi vasut megnyitása.

Csongrád, 1888. szeptember 13.

A várvavart nap, melyért jobbaink annyit küzdöttek, végre felvirradt mi ránk is. Csongrád megérte, hogy vasutja legyen.

Mikor Szentés elhatározta a szentes-kunszentmártoni vasut kiépítését, s végleg elejté a félegyházaboldi vasutat, mi azt hittük, hogy Csongrád örökre elesik a vasuti összeköttetés áldásától; mert tudtuk azt, hogy az osztrák-magyar államvaspálya társulat ezen vonal kiépítését nem annyira Csongrád, mint Szentés forgalmaért tervezi, s midőn Szentés elveté az osztrák-magyar államvaspálya társulat ajánlatát, ezzel végleg elejtettnek hittük a csongrádi vasutat is. De valóban úgy van, hogy egyik vasut csinálja a másikat, a szentesi vasut concurentiája ellenében kiépítette az osztrák-magyar államvaspálya társulat a csongrádi, sőt — mint itt e társulat főbb emberei állítják, — a társulat ki fogja a vasutat építeni a boldi révig. (Csak hadd jöjjön minel elebb! Szerk.)

Vasutunk megnyitásával azonban, mint ezt már e lap múlt számába küldött táviratomban jeleztem, nem volt meg az egyhangú öröm közönségünkben.

A zilált pártviszonyok szabnak itt irányt mindenben; pedig ezt az ünnepet fel lehetett volna használni arra, hogy Csongrád népe, tekintet nélkül arra, hogy Péter és Pál milyen pártuak, együtt, közös örömben érintkezhetek volna egymással. Ez a helyes ut azonban el volt ejtve már azzal, hogy az ünnepély rendezésének község-párti és Szivák-párti színezet volt adva, s az ünnepély rendezésére is csak az ezen irány képviselőinek volt tér nyújtva.

Innen eredt azután, hogy a Szivákkal békétlen gazdaosztály tüntetőleg maradt távol a megnyitástól.

Az ünnepély lefolyását egyébiránt a következőkben adom.

Már reggel 8 órakor a leány és asszonyok ezrével hullámozott a díszes indóház körüli téren, várva az első gőzös berobogását. Ezek kilenczted része még soha nem látott gőzöst, már persze olyant, mely azokon a vaspántokon kocsit von és fut, mint az istennyila. Tíz órakor jött ki az előjáróság s kevéssel azután megérkezett a vonat, mely reggel fél kilenc órakor indult ki Félegyházából. Ugy mondják, hogy a szomszéd félegyháziak nem nagyon szeretik, hogy ezentul már a csongrádiak sem tengelyeken járnak át.

A műtanrendőri bejárásnál a kormányt Gyöngyösi osztálytanácsos, a vasut társulatot Bernhard főfelügyelő, a megyét Stammer alispán, Tóth főjegyző és Csabó főmérnök képviselték.

Az állomásnál Gyöngyösy Hegyi Antal plebános, Szivák országos képviselőt Szabó közjegyző üdvözölte Csongrád nevében. Szivák Imre országos kép-

viselő hosszú beszédet tartott, melyben hangsúlyozta, hogy ő nem a szó, hanem a tett embere, mit a vasut építése is igazol. Nem mondá ugyan, hogy a vasut egészen az ő érdeme, de nagyon is megérzett beszédén, hogy az oroszlánrészt magának tartja fenn.

Mi azonban itt többen azon véleményben vagyunk, hogy a vasut kiépült; mert Csongrád 120,000 forinttal és ingyen földdel járult hozzá, s mert az osztrák-magyar államvaspálya társulat, a szentesi vasutal szemben, ezen vonal kiépítését érdekében állónak találta.

Igy áll a dolog.

No, de mindegy; fő az, hogy van vasutunk.

Szivák beszédének befejezése után Ujhelyi Nándorhoz hajtattott, hol szállva volt; többi vendégeink szintén el voltak szállásolva.

A vendégek tiszteletére a város délből társas ebédet rendezett, melyen 54-en vettek részt. Az ebéd komoly hangulatok között folyhatott le; mert egyetlen felköszöntő sem mondatott.

Esti 7 órakor a piactéren mintegy kétszáz egyen csoportosult, hol a fáklyák kiosztatva, megindult a menet Szivák Imre képviselőt éltetve, Ujhelyi Nándor ügyvéd házához, hol a képviselő tartózkodott, s hol már számosan csoportosultak.

Az „Éljen Dr. Szivák Imre képviselőnk!” feliratu transparenttel díszített lombátorban megjelent Szivák, s Herke Ferenc által a község-párt nevében üdvözöltetett, kiemelve különösen a vasut létesítése körüli érdemeit, mire Szivák hosszabban, sokszoros éljenzéssel kísért beszédben köszöntö meg a nem várt tüntetést s egyetértésre kérte Csongrád város polgárait.

A fáklyásmenet után kezdődött a kaszinóban rendezett 200 teritekü banquet. Az ételek s italok, ugy a felszolgálás is kifogástalan volt s bár Csongrád hölgyei szép számmal vettek részt, mégis bizonyos nyomott hangulat ismérvei voltak észlelhetők azon szomorú tapasztalat folytán, hogy a gazdaközönség és több előkelő család hiányzott.

Mikor egy város ünnepel, még pedig midőn közéletében korszakot alkotó esemény, évtizedek óta táplált vágyai teljesülése fölötti örömműnnepet üli; akkor társadalmi élete előkelőségeinek nem volna szabad hiányozni, csakhogy a pártoskodás és személyes differenciák lehetetlenné teszik Csongrádon ma még a közös örömet.

Borbás jegyző az estebéd alatt felolvasta Rónay Lajos csongrádmegyei, Kállay Albert szegedi főispánok és Novák József orsz. képviselő sürgönyeit, melyben elmaradásukat mentve, üdvözölk a város közönségét.

A felköszöntések itt már nem hiányoztak, melyeknek sorát Hegyi Antal esperes-plebános nyitotta meg, éltetve a kormányt s annak jelen volt képviselőjét: Gyöngyösy ministeri tanácsost, ki viszont Csongrád város közönségét éltette; Szabó Imre pedig az osztrák-magyar államvaspálya társulatot, mire annak jelen volt képviselője: Bernhard főinspector válaszolt s Csongrád felvirágzásáért üritett poharat. Réti Ernő a vármegye közönségét, Rónay Lajos főispánt, Stammer Sándor alispánt, továbbá Dr. Szivák Imre orsz. képviselőt éltette, mire Stammer Sándor Csongrád belbékéjére üritett poharat; Dr. Szivák Imre éltette a csongrádi néket; Zádory Károly jegyző, Dorozsma város közönsége nevében üdvözölvén Csongrád város közönségét, ennek egyetértése, összetartása által biztosítandó felvirágzására

mondott felköszöntést; Aradi Kálmán főkapitány Szentes város közönsége nevében is hangsúlyozta a két város összetartásának szükségét s erre mondott áldomást; Reök Iván kir. főmérnök egy, Csongrádot érdeklő nagy alkotás főtényezőjét, Kállay Albert szegedi főispánt éllette.

Asztalbontás után táncolni kezdett a fiatalság, melynek a hajnal vetett véget. — Kár, hogy a helyiség szűk lévén, a hivatottak méltóan nem áldozhattak Terpsychorenek.

A jelen volt hölgyek között a következők nevét jegyezhetjük fel:

Faragó Juliska, Bagi Emília és Mariska, Greskovics Dóra, Horváth Franci (Félegyházáról), Gulai Ilka, Herke Gizike, Lipovszky Berta, Szabó Erzsike (Félegyháza), Vörös Rózsika, Graf Ilka, Thomka Ilonka, Tari Emma, Pacher Mariska, Réti Ida, Gerdenics Juliska, Hacker Hermína (Csany) stb. kisaszszonyokat, továbbá: Szöke Pálné, Borbás Mihályné, Bagos Józsefné, Thomka Gyuláné, Draskovics Dezsőné, Faragó Istvánné, Komjáthy Mórné, Kádár Henrikné, Csemegi Imréné (Módos), Herke Ferencné, Molec Nándorné, Piroška Istvánné, Sövényházi Antalné, Tari Lászlóné, Vörös Jánosné, Várady Lajosné (Szentes), Olesinszky Jánosné, Lipovszky Andorné, Molnár Gézané, Vályi Gézané, Turcsányi Lajosné, Dr. Bojnicher Antalné, Kohn Mártonné, Weisz Samuelné, Gerdenicsné, Udvardiné (Félegyházáról), Hacker Józsefné (Csany), Vannai Ferencné és id. Belicay Tamásné urnókat.

— **Királyi szó.** A magyar király fényes elégtételt adott tegnap a megsértett nemzeti közérzetnek, Strossmayer püspökkel, aki nem régiben a kievi ünnep alkalmából elküldött táviratával az egész magyar nemzetet megbotrántozta, a legkeményebb formában éreztetve haragját. A jelenet, mely Belováron a kath. klerus fogadtatása alkalmával lejátszódott, megérdemli, hogy az egész ország „éljen” kiáltson érte királyának. Az esetről szept. 12-ről a következőket táviratozzák Belovárról: Strossmayer püspököt, aki ő felségével egyidejűleg érkezett meg a belovári hadgyakorlatokra, a megérkezésnél úgy a király, mint a trónörökös feltűnően mellőzték. Délben a király kihallgatáson fogadta a horvát klérust, mely a püspökök vezetése alatt tisztelgett. — *A király az egész papság előtt erélyesen lekorholta Strossmayer püspököt. — „Őn magánkívül volt! Őn beteg volt! Ez sértés volt a római katolikus egyház és az állam ellen!”* — Ezek voltak a király szavai, a ma-

gyar királyéi, aki szent István koronája címén az „apostoli” nevet viseli és mint a kath. egyháznak legfőbb kegyura, a magyarországi egyháznagyok felett dönt és határoz. Királyi szó volt, mert a nemzet szívéből szólt.

Világfolyása.

II. Vilmos német császár találkozása I. Ferenc József császár-királyal, mint a „Pester Correspondenz”-nek kitűnő berlini forrásból írják, a jövő hó első napjaiban fog megtörténni. Vilmos császár ezuttal XIII. Leo pápát is meg fogja látogatni Rómában. — Bismark herceg és Kálnoky gróf szintén találkozni fognak egymással és pedig e hó végén, a császár-találkozást megelőzőleg. E találkozásnak — állítólag — semmi fontosabb politikai célja nincs, s pusztán a két vezető miniszternek minden évben ismétlődő baráti összejöveteléről tekintendő. Majd megváltik.

Oroszország felől ismét békés szél fujdogál. A német sajtó, mely ez év elején oly nagy garral hirdette Oroszország hadikészülődéseit, ujabban e harcvágy lecsendesüléséről adnak hírt. Egyik berlini lap katonai szaklevelezője ugyanis az orosz-galíciai határról a következőket írja: „Itt az orosz határon vajmi kevés történik, amiből a háboru kitörésére lehetne következtetni, sőt háborúról már nem is beszélnek. Különösen az orosz tisztiek körében nincs meg többé az a harcias szellem, mely őket három éven át lelkesítette. S ennek sok oka van. Eltekintve attól, hogy az abnormis áthelyezési viszonyok következtében a fegyelem a legénység körében nagyon megcsappant, mit bizonyít a sok szökés, lopás, gyilkosság stb., az adminisztrációban is oly szörnyű rendtelenségek fordulnak elő, aminek csak a krimi háboruban volt példa. Ennek következtében rossz az élelmezés és rossz az egészségi viszonyok. A lakosságot kiszípolozzák s lassan eltűnik a győzelem reménye is.”

Franciaország kormányának a belügyi nehézségek és pártviszályok mellett ujabban a gyarmatpolitika okoz sok gondot és nagy fejtörést. Ez a tengeri kigyó Tonking, mely nek elfoglalásáért néhány év előtt az Oceánon túl véres harcokat vívtak a franciák. A véráldozatok mellett Tonking birtokbavétele temérdek pénzbe is került, melynek fedezésére a kormány annak idején külön hitelt kért az országtól. Most ujabban ismét 30 millió frankra

van szükség, hogy a tonkingi ügyek rendezhetőek legyenek. Ezen hitel megszavazása előtt áll most a képviselőház, melyet aligha fog megszavazni. — Ugyancsak Franciaországban a mozgósított hajóraj gyakorlatai befejeztettek.

A szerb királyi pár válása csak lassan halad előre. Natália királyné ez időszerint Bukarestben van, ahová azért utazott, hogy a szeptember elejére kitűzött válópör tárgyalását közelebből kíséresse figyelemmel. miután nem engedtetett meg neki, hogy szerb földön jelenjen meg. — a válópört azonban Milán király kérelmére elhalasztották decemberig.

A sajnálatra méltó asszonynak, ki elvesztette a koronát, kitől elszakították gyermekét, sehol sincs maradása, folytonosan jár-ke. A német földről elment Hollandiába, onnan Franciaországba; most Romániában van, de már ismét készül Oroszországba a cárhoz. — Az eltaszított nő keservét növeli még azon körülmény is, hogy nevenapjának megülését, mely e hó 7-én volt, Szerbiában hatóságilag betiltották, azzal indokolván ezt, hogy Natália nem királyné többé.

Az amerikai kivándorlás megszüntetésének, illetve korlátozásának ügyét ujabban az Egyesült Államok törvényhozása vette kezébe s törvényt dolgoz ki, melynek főelve az, hogy Amerikában csak olyan kivándorló munkások köthetnek ki, akik erre a célra az Európába kirendelt konzuláris ügynököktől engedélyt mutatnak fel. — Helyes! így legalább meg lesz szorítva a kivándorlás és beözönlés Amerikába, mely az utóbbi időben egyre nagyobb mérveket öltött.

A kamatláb fölemelése, melyet egyik korábbi számunkban már jeleztünk, ténynyé vált. Az osztrák-magyar bank főtanácsa mult hétfőn tartott ülésében a kamatlábnak fél százalékkal, vagyis 4 $\frac{1}{2}$ %-ról 4 $\frac{1}{2}$ %-ra leendő fel-emelését elhatározta. A Pester Correspondenz szerint ez intézkedés elengedhetlenné lett a bankhitelnek egészen rendkívüli, folyton emelkedő igénybevétele folytán, mely már a bank összes jegytartalékának absorbeálásával fenyeget, amely ha bekövetkeznék, a banknak legalább 5% -ra kellene emelnie a kamatlábat, miután a legújabb kiegyezés által azon kötelezettséget vállalta magára, hogy ama jegyek után, melyeket 200 millió frton felül ércfedezet nélkül kiad, 5%-ot az állampénztárakba fizet.

A „SZENTESI LAP” TÁRCÁJA.

Erdélyi emlékek.

— Irtá: Papp Lajos. —
(Déva vára. — Nagy-Ag.)

A hunyadmegyei városok között, intelligenciáját és gazdasági életének élénkségét tekintve, Déva mindenestre az első közé tartozik. Az egész megye területén ez az egyetlen jelentékeny város, melyben a magyarságnak sikerült a supremációt kivívni és ez mindenestre abban leli magyarázatát, hogy Déva megyei székhely lévén, a kulturális intézmények benne összpontosítva vannak, s azok vezetői mindent megtesznek a magyarosodás tovaterjedése érdekében.

Déva egy része a Marosparton, más nagyobb része egy, a folyó partján álló kúp alakú hegy tővében fekszik. Ezen kúp alakú hegy a folyó völgyét szegélyező többi hegységekkel egy katlant alkot, melyben Déva képezi a központot. S így, sajátos fekvésénél fogva, Déva Erdély legmélegebb városa; napi közép hőmérséke megegyez az Alföld hőmérsékével; de éjjeli és reggeli rendkívül hűvöse.

Déva egyik meglepetésre méltó nevezetessége a város fölött emelkedő, cukorsüveg alakú sziklahegyen levő vár, mely festői romjaival már távolról leköti az utas figyelmét.

Az erdélyi kárpát egyesület gondozásából igen kényelmes, többszörös kanyarodású út vezet a romokhoz. Hajdan kettős kanyarodással ment fel hozzá az út, melyet a vár bejáratánál két kapu őrzött s köröskörül az út kanyarodását követve, erős kőfalak vette körül.

A dévai vár keletkezésének története homályos; némelyek szerint Decebál utolsó dak királynak köszöni létét, ki Déva nevű leányáról nevezte el; mások szerint a rómaiak, a nép hite szerint pedig tündérek építették.

Három tündér ugyanis egyszerre fogott az egymáshoz közel eső — dévai, aranyi és kis-kaláni vár építéséhez. A dévai és aranyi várak tündérei szerények s Istenben bízó valának; váraik építését is Isten segélyül hívása mellett folytatták. A kis-kaláni vár tündéré önhitt, elbizakodott lévén, őrrült dőlyffel fogadott, hogy isteni segítség nélkül is éjféltre felépíti a várat. Fogadását az ördög segélyével megnyerte; csakugy ragyogott az az arany, ezüst és más ékszerektől. Gyémánttól ragyogó fogatán száguldot ekkor a dévai és aranyi vár tündéréihez, dicsekedve az ördög hatalmával az Istené felett s kérte a szomszéd tündéreket, hagyják el ők is az Istent, s folyamodjanak segélyért az ördöghöz. Azonban nem sokáig tartott dicsekedése, mivel az ördög egy rejtett helyen — remélvén, hogy az Isten nem látja meg — befejezetlenül hagyta a várat és így az, az első kakasszóra iszonyu robajjal elsüllyedt s helyén egy még ma is használatban lévő gyógyforrás fakadt.

A tündérek még ma is élnek a nép hitében és gyakran meg-megjelennek a romok között. Szép, zajtalan holdvilágos éjjeleken a munkáról hazatérő munkások sokszor hallanak zokogó sohajokat a romok közül.

Bizonyára a munkások romlásán kesergő tündérek sohajai azok . . . . .

Szabadságharcunkban szerepelt utóljára Déva vára; a magyarok erős küzdelem után elvették a császáriaktól, de három hó eltelté után, talán árulás,

talán a löpor körüli vigyázatlanság következtében, egy része légbepölyt. Azóta az idő vasfoga s az emberek kapzsisága, — amennyiben aranyat keresni járnak a romok közé — teljesen romba dönté. Régi nagyságát s erősségét csak ég felé meredő kőfalai mutatják.

Bus gondolatokkal eltelve bolyong az utas, a — még romjaiban is imponáló — vár falai között; minden felé az erőszakos rombolás jelei látszanak. Az északi és nyugati falak állanak még tanuul a vár erősségének; a keleti és déli falakból csak itt-ott látszik 3—4 ölnyi magasságu rom, benöve mindenütt futó növények összekuszált szálaival.

Itt, az embermagasságu bozót között, a vár kápolnája látszik. Fala és mennyezete még ép. Talán a romboló emberi kéz fél felemelni fejszéjét Isten ezen háza ellen! . . .

Amott a vár déli oldalán az álladalmi börtön földalatti helyiségének nyílása látható; ezzel átellenben a kincstár-szoba és tiszteli lakok; mindegyik a felismerhetlenségig összerombolva.

Pedig régen, évszázadokkal ezelőtt, nagyon sok fényt, pompát láttak e falak. Hunyady, Kinizsi, a Báthoriak s Bethlen Gábor e helyen pihentek ki hosszas harcaik után fáradalmaikat, s innen indultak ki dicsőséges hadjárataikra.

Ma már néma és kihalt e vár; a romok csendjét csak a völgyből felhangzó oláh leányok mélabus, egyhangu s néhány, a romok közt kesergő madárka bánatos dala zavarja meg. Néha-néha egy-egy szél-roham vágiat végig a romok között s úgy tetszik az utasnak, mintha mondaná: ne higgy a nemzet jövőjében, mely multja emlékei iránt kegyelettel nem viseltetik.

(Folytatása következik.)

REGÉNY-CSARNOK.

A létra fokain.

— Francia regény. — 2-ik közl.

Adéline, midőn magára maradt, néhány percig mozdulatlanul állott és Julien lépteinek neszére figyelt. Midőn meggyőződött, hogy minden kellemetlen találkozás nélkül távozott, kezével végig simítá első szerelmese heves csókjai által kissé összekuszált haját, majd egy szempillantást vetett a tükörbe. A szokottnál élénkebb arcszine tisztá fehérségű volt; szemét fénylőtek, ajkai kissé szelnyitak, kiszarítva ezen titokzatos találkozás láza által. Az ablak fele intult, leoldá a jel gyanánt szolgált zsebkendőt és meg csak egy futó pillantást sem vetve a Julien által lakott padlásszobára, bezárta a redőket, a függönyöket rendbeszedte, s ezután az ebédlő terembe ment, felteríteni az asztalt. Ezen munka, különösen hogy a nehéz damaszt-vászon össze ne gyűrődjek, sok gondot és és nagy ügyességet igényelt, Adéline azonban helyesen és jól oldá meg a nehéz feladatot.

Azon percben, midőn Adéline az első tanyert feltette, a kulcs nyikorgott a zárban, és Leontine lihegve, izzadságcseppektől fénylő homlokkal rohant a konyhába.

— Semmi sem égett el! — kiáltá egy gyors szempillantással megvizsgálva a bőgerek és lábcsontokat; — lám, még szerencsém is van! De fejemet teszem rea, hogy vettem ma reggel. Eszembe jutott, a gyümölcsöshöz futottam, s most bizonyos vagyok benne!

— Nos, ha vett, akkor majd előkerülnek, — mondá nyugodtan Adéline, folytatva az asztalterítést, — csak nem repültek el!

Mialatt a cseléd az elmulasztott időt igyekezett helyrehozni, a fiatal leány a terítést végezte. Bizonyos titkos büszkeséggel törőltette a pezsgős üvegeket, melyeket talán tiszter sem használtak születése óta. Gondosan hajtogatta össze a szervietteket püspöksapkakká, egy kis darab kenyeret dugva belejük, majd megállt és gyönyörködött a jól vezetett munkában.

Adéline igen kecses volt ezen kis házi gondok teljesítésében. Anyja által nevelve, ki komoly és takarékos nő volt. Szűk életmódjuk közepett mindennek ismerte teljes arát és megtanulta, hogyan kell a felesleges kiadásokat elkerülni. A házban mi sem vesztett karba; a tegnapi maradékok a szakacsné reggelijét képezték, — a szemetes, ha Leontine látta a szemetes bódóddal közeledni, megvetőleg fordítá el arcát, mert soha egy fél falatkányi értéket sem talált benne, sőt még a csontokat is megette Pichot asszony éhes kutyája.

Ezen szűk takarékoság azonban nem zárta ki Adéline anyjánál a jóság és az igazság érzetét. Ha gazdag lett volna, számítás nélkül adott volna; a szerény helyzetben, melyet a sors reá mért, nem a többiekét fogta legszűkebbre, hanem önmagát. Megértette-e Adéline anyja lelkének jóságát, melyet a parancsoló szükség, hogy egyetlen leánya számára hozományt gyűjtsön, folytonosan elnyomni törekedett? nem tudjuk; mindazáltal Pichot asszony anyagi érnei meg voltak leányában is; lehet, hogy a többiek csak elhatározó pillanatot vártak a jelentkezésre.

Csengettek.

Adéline mozdulatainak megszokott kecsességével emelte fel fejét és hallgatott. Egy mély hang néhány szót mondott. Leontine lelkesedve felelt, egy perccel később pedig kipirulva, száját egész fültőveig húzó mosolylyal rontott a szobába, kezében egy nagy fehér csokrot tartva, az elsőt azon öt év alatt, mióta Leontine itt gyakorlta a konyha és minden egyéb szolgálat művészetét.

— Nos, ez már valami új, kisasszony! — mondá a bokrétát messzi előre nyujtva vaskos karjával, — fehér liliumok, fehér kaméliák, minden fajta virág, melyeknek még nevét sem ismerem! Látszik, hogy udvarias ember az ön jóvendőbelije! Mily szép, ha menyasszony van a haznál! Aztán mily jó illat!

Adéline elvette a bokrétát de nem fojthatta vissza mosolyát. Igen szép dolog menyasszonynak lenni! Senki sem mondhatja az ellenkezőt, még akkor sem, ha nem is imádjuk a vőlegényt. Virágok, ajándékok, színházjegyek, bókák, mások irigysége, mindez kábító keveréket képez, mely a szegény leányok fejébe száll és megrészegeti őket, míg egy héttel házasságuk után annál keservesebb csalódásuk, és ekkor hiába kérdezik maguktól, hogy ifjuságuk és szabadságuk elhagyása eléggé meg van-e fizetve az önszeretet ezen csekély hizelgése által.

— És az asztal is terítve van már, — folytatá Leontine elbájolván, — Istenem! mily szép, egy szépen terített asztal! Ugy-e kisasszony, a két végére gyertyákat fog állítani?

— Nem. Elég lesz a lámpa is. Különben nekünk nincsenek káros gyertyatartóink.

— Kölcsön kell kérni! Akarja, hogy le szaladjak az első emeletre, a szomszédba? Az asszonyságnak van egy pár nagyon szép gyertyatartója, láttam a minap, midőn az előszoba és a szalon ajtaja nyitva

volt, a mi ugyan nagyon ritkán esik meg. Oly szép sárka damaszt butora van, és sohasem fogad senkit. Mondja kisasszony, lemenjek?

— Hány gyertyára valók a tartók? — kérde Adéline.

— Nem tudom, talán öt- vagy hatra. Ilyen magasok ni!

A cseléd az asztal magasságát mutatta.

(Folytatása következik.)

Szerkesztői üzenetek.

Z. K. Dorosma. Köszönet a szives küldeményekért! Még nincs semmi újság. Várjuk néhezen.

— s. Helyben. Felszólalását mindenben helyeseljük, miután azonban mai vezércikkünk ugyanezen tárggyal foglalkozik, a közleményt ezuttal sajnálatlalt mellőzni voltunk kénytelenek.

PÁLYÁZAT.

A szentesi takarékpénztárnál elhalálozás folytán megüresedett főkönyvvezetői állásra pályázat nyitattik.

Évi fizetés 1200 frt havi előleges részletekben és a tiszta jövedelemnek az alapszabályok szerinti százaléka.

Kivántatik:

1. Feddhetlen jellem, kitartó munkaszeretet.

2. A kereskedelmi kettős könyvvitelben elméletileg és gyakorlatilag teljes jártasság s ezek okmányolása.

3. Születési, egészségi és eddigi hivataloskodást igazoló bizonyítványok.

4. Az üzleti levelezésben teljes jártasság.

5. Ovadékul az évi fizetés kétszerese tendő le készpénzben, értékpapirokban, vagy ingatlan vagyon biztosítéka által.

6. A magyar nyelvnek tökéletes bírása és a német nyelvbeni jártasság.

A pályázati kérvények f. évi okt. hó 1-ső napjaig bezárólag a szentesi takarékpénztár igazgatóságához — a fenti kívánalmak kimutatásával — benyújtandók.

A megválasztott állását mielőbb elfoglalni, és erről kérvényében nyilatkozni köteles. Állásában véglegesítés, az igazgatóság ajánlata folytán, a közelebbi közgyűlés által történik. Szentesen, 1888. szept. 10.

Az igazgatóság.

1—3

2353. tk. 888.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szentesi kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közli, hogy Szentes város árverésére végrehajlaton Aradi Karolina férj. Kreis Józsefnek végrehajtást szenvedő elleni 620 frt tökéletes és járuléka iránti végrehajtási ügyben a szegedi kir. törvényszék (a szentesi kir. járásbírósa) területén levő, Szentes város határában fekvő, a szentesi 7824. sz. telekkönyvben 10614. rsz. alatt foglalt 20^{1/2} hold terü kistölkei legelőre az árverést 1503 frt ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1888. évi szeptember 20-ik napján délelőtt 9 órakor az alírt telekkönyvi hatóság hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatul fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10^{1/2} %-át, vagyis ehhez képest a fentebbi becsárnak megfelelő összeget készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-en 3333. sz. a. kelt igazságügyi minisiteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezehez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpenznek a bíróságnál előleges elhelyezeséről kiállított szabályszerű elismervenyt átszolgáltatni.

Kelt Szentesen, 1888. június hó 27-ik napján.

A szentesi kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság.

Temesváry, kir. aljbíró.

Hölgyek figyelmébe!

Van szerencsém a n. é. hölgyközönség becses tudomására hozni, hogy a folyó évi szeptember hó 16-án tartandó szentesi vásáron őszi és téli női felső ruhákból

álló dus raktárral Bpestől jelen leszek. Kérem tehát a n. é. hölgyközönséget, hogy ebbeli szükségleteit beszerezni nálam sziveskedjék.

Ugyanez alkalommal elvállalok elkészítés végett női ruhákat a legutolsó divat szerint és a legolcsóbb árak mellett.

Számos látogatásért esd teljes tisztelettel

Balog Miksa,
női szabó Bpsten.

Tudomásul!

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy fényképészeti termemben amerikai gyors-fényképek készülnek. És pedig visit nagyság 25 krajcár, cabinet 50 krajcár.

Hegedűs Vilmos,
fényképész.

Néh. Sarkadi N. Juliánna örököseinek

kis-tölkei 120 hold legelő és szántóföldjük három évre hasznobérbe kiadó, vagy örök áron eladó. — I. t. 208. számú házuk három évre hasznobérbe kiadó, vagy örök áron eladó. — Értekezni lehet az örökösökkel saját házuknál.

2992. sz.—888 t. k.

Árverési póthirdetmény.

A szentesi kir. járásbírósa, mint telekkönyvi hatóság közli, hogy Kovács János és a szentesi takarékpénztár szentesi lakos végrehajtónak özv. Kajtár Lajosné szentesi lakos végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében 1133. és 1378—t. k. 888. valamint a 2262.—888. sz. a. kibocsátott árverési hirdetményben a szentesi 1952. sz. tjkvben A 2465. rsz. ingatlan 1504 frt kikiáltási árban, a kir. járásbírósa hivatalos helyiségében 1888. szeptember hó 17-ik napján délelőtt 9 órájára kikiáltott árverés az 1881. t. c. 160. §-a alapján. Szentes város közönsége végrehajtató érdekében is 1838 frt tölke követelése és járuléka kielégítése végett megtartatul fog.

Kelt Szentesen, 1888. augusztus hó 30-án.

A szentesi kir. jbrósa mint tkönyvi hatóság.

Temesváry, kir. aljbíró.

Bérbeadandó ház.

A Buzás-féle I. t. 9. számú ház több évekre azonnal bérbeadandó, esetleg örök áron azonnal eladandó. A feltételek iránt értekezni K. Szabó Bálintné tulajdonossal II. t. 11. szám alatt.

1—3

Uj-bor eladás.

A csongrádi határban fekvő Erzsébeti szőlők Tisza felőli oldalán levő, általam 1880-ik évben alapított mintaszőlő ez évi terméséből

100 hektoliter uj-bort, illetőleg mustot

eladok, kisebb vagy nagyobb mennyiségben is. Ugyisint nagy mennyiségű, legkitünőbb fajú állani való lugas szőlőt is adok el, kisebb, vagy nagyobb mennyiségben.

Szüreti idény alatt és most kint a szőlőben van állandó lakásom, mely Csongrád várostól lépésben hajtva, egy órai távra fekszik, fél órai fekete földön és fél órai homokon, mindenütt a tiszai oldalon vezet az ut, a régi alpári uton.

Csongrád, 1888. szept. 12-én.

Ludrovai Tóth István,

Arad szab. kir. város mérnöke.

1—4
23—888. kgy. sz.

Hirdetmény.

Kistelek község képviselő testületének 23—888. szám alatt hozott határozatával

kéményseprői állás

rendszeresített, minél fogva felhivatnak mindazok, kik ezen, 250 frt éves fizetéssel javadalmazott állást elnyerni óhajtják, hogy képesítéseiket igazoló, okmányokkal felszerelt kérvényeiket folyó 1888. év szeptember hó 30-ik napjaig alírott előjárásnál anynyival is inkább nyujtsák be, mivel a később érkező kérvények figyelembe véteteni nem fognak.

Kisteleken, 1888. év szeptember 7-én.

Beszedics István, Farkas János,
jegyző. bíró.